

התעתיק מערבית לעברית

יסודות של כללים אלו הוא הכללי התעתיק מערבית לעברית שנקבעו במליאת האקדמיה ללשון העברית בשנת תש"ז (1990), שהתפרסמו ברשומות בשנת תשנ"ד.¹ התעתיק החדש (הפשוט) מערבית לעברית אושר במליאת האקדמיה בישיבתה בט"ו במרחישון תשס"ג, 6 בנובמבר 2006 (ישיבה רצム). הכללים התפרסמו ברשומות, ילקוט הפרסומים 5,764, י' בשבט תשס"ח, 17 בינואר 2008, עמ' 1432–1434.

במהלך השנים תש"ע ותשע"א עדכנה ועדת הדקוק של האקדמיה את התעתיק: הווסףו תעתיקי העיצורים לצרכים מדעיים, נקבעה דרך כתיבתה בניקוד ושלאל בניקוד ועודכנו מקצת הכללים של הסימנים המיוחדים. העדכון אושר במליאת האקדמיה בא' באדר ב' תשע"א, 7 במרץ 2011 (ישיבה שץ). הودעה על כך התפרסמה ברשומות, ילקוט הפרסומים 6,300, כ"ז באלו תשע"א, 26 בספטמבר 2011, עמ' 6840.²

הקדמה

כמו עקרונות עומדים ביסוד הכללים, ואלו הם:

- התעתיק מערבית לעברית נועד להביע בקירוב את מבטא השמות הערביים בעברית, ולאו דוקא לבטא את הקשר הגנטי בין שתי הלשונות.
- נקבעו כללים חז לעתיק בניקוד חז לעתיק בלי ניקוד.
- שמות שיש בהם מנוג כתיבתה מושרש בעברית ייכתבו כמנוגם.
- לצרכים מדעיים נקבעו כללים המקרבים את התעתיק בדרך כתיבתה הערבית הקלסית.

¹ כללים אלו באים במקומות הכללי התעתיק מערבית לעברית שקבעה האקדמיה בד' בתמוז תש"ז, 27 בינוי 1990 (ישיבה קזוּן); הם נתפרסמו ברשומות, ילקוט הפרסומים 4,195, י"ג באדר תשנ"ד, 24 בפברואר 1994, עמ' 2442–2443.

העיצורים

לצרבים מדעיים	התעתיק לעברית	האות העברית
		א
		א', על המזה ראו עוד להלן, סימנים נוספים
	ב (בניקוד: ב')	ב
		ת
תַּ	ת' (כגון בוקעתה'א (يقعاتها))	ת'
כגון בקעאתא		
		ג'
		ח
		ח'
	כגון סח'gin (סخנין)	ח'
		ד
דָּ	ד' (כגון ד'הב (ذهب), ד'נאהה (ذنابة))	ד'
כגון ד'הב, ד'נאהה		
		ר
		ז
		ס
		ש
אָ(א')	ס' (כגון מוס'מוס' (صمص), נס'אס'רה (النصاروة))	ס'
כגון צמץ, א(ל)נצצירה		
אָ(א')	ד' (כגון דומידה (ضميدة), עוד (عوض))	ض
כגון צמידה, עוז		
		ט
טָ	ז (כגון זאהר (ظاهر))	ז
כגון תלאהר		
		ע

لצרבים מדעיים	התעתיק לעברית	האות הערבית
غ	ג' (ج) כגון אלעג'ר, אלמלעאר	غ
ف	ف (ف)	ف
ق	ك (ك)	ق
ك	ك (بنيكود: ف) כגון בית סורייך	ك
ل	ل (ل)	ل
م	م (م)	م
ن	ن (ن)	ن
ه	ه (ه)	ه
و	و (و)	و
ي	ي (ي)	ي

התבوعות

ה.tbונועה	התעתיק המנוקד	בל' ניקוד	לצרכים מדעיים
א ארוכה	אָא כגון גָ'מָאל, סָאגּוֹר	אָא כגון גְ'מָאל (גַּמָּל), סָאגּוֹר (סָגּוֹר)	
ב ארוכה	אָו כגון מִחְמֹוד	אָו כגון מִחְמֹוד (מִחְמֹוד)	
כ ארוכה	אָי כגון שְׁרֵיף	אָי כגון שְׁרֵיף (שְׁרֵיף)	
ד קרצה	אָקָטָו כגון מִזְרָעָה (מִזְרָעָה), קָטָר (קָטָר)	אָקָטָו ללא סימון כגון מִזְרָעָה, קָטָר	
ה קרצה	אָכָמָד כגון מִמְפָד (מִמְפָד)	אָכָמָד כגון מִחְמֹד	ללא סימון כגון מִחְמֹד
ו קרצה	אָגָּסָר כגון גִּסְר (גִּסְר)	אָגָּסָר כגון גְ'סָר; אם הברת ה-ז' אינה מוטעתה, מומלץ לא להוסיף ⚡ אלא לנתק בחיריק, כגון אַבְסָאל (אַקְסָאל).	ללא סימון כגון גֶ'סֶר

תבوعות בהגיה העממית²

ה.tbונועה	התעתיק המנוקד	בל' ניקוד
ו	אָו כגון גָ'זָז	אָו כגון גְ'זָז (جوز)
ד קרצה	אָקָטָו כגון מִסְעָדָה (مسعدة), קָאָסָם (قاسم), גִּסְר (جسر)	אָקָטָו ללא סימון כגון מִסְעָדָה, קָאָסָם, גִּסְר
א ארוכה (במקור ay)	אָי כגון בֵּית (بيت), עֵין (عين)	אָי כגון בֵּית, עֵין

השימוש בתעתיק ההגיה העממית נתנו להחלטת המתעתק לפי צרכי. לצורכי שימוש ראו להלן, סעיף 7 להערות.

סימנים נוספים

הערות	בל' ניקוד	התעתיק המנוקד	הסימן
בסוף מילה יסומן שואה רק באהוֹי עיצוריות ובעת הצורך, כגון אָקְרָא.	לא סימון כגון סַחֲבִין	אָכְגּוֹן סַחֲבִין (סַחֲנִין)	אָ (סוכון)
ה המבקש לצוין את המכבל בעיצורים ב, ג', ד', פ, ת' ישמש בשדה, כגון, בְּגָ'אָר (נֶגֶּאָר), בְּפַיִּין (קֶפֶּין).	לא סימון, כגון חֻמּוֹד, אַרְאָם	דְגַשׁ כגון חֻמּוֹד (חֻמּוֹד), אַרְאָם (אַרְאָם)	אָ (מכפל [שְׂדֵה])
לצרכים מדיעים: בָּאָס / בָּאָס, בָּאָר / בָּאָר מָאִיד / מָאִיד, וָאָאָל / וָאָאָל	אַה; בנסמק אַת; כגון עַסְ'רָה; בسمת טבעון	אַה; בנסמק אַת כגון עַסְ'רָה (عصירה); בפסמת טבעון (בשם طبعון)	אָה (תא מרובטה)
	בָּהָמָזָה שְׁוֹאִית: וְאוּי כגון בָּסָס, בָּיר;	בָּהָמָזָה שְׁוֹאִית: וְאוּי כגון בָּסָס (בָּזָס), בָּיר (בָּזָר); בָּהָמָזָה בְּתִנוּעָה: אָ כגון מָאִיד (מָזְבָּד), וָאָאָל (וָאָאָל)	וְ, עִי (המזה "על כיסא" של יאא או יאא)
	אָ כגון שִׁיאָ, בָּהָאָ, קְרָאָה	אָ כגון שְׁוֹא (שְׁפִיעָה), בְּהָאָ (בְּהָאָ), קְרָאָה (קְרָאָה)	אָ (המזה "מרחפת")

הערות

1. תווית הידעוּ (ול – אל) תופרד מן השם במקף, כגון אל-בירה (אלבירה). לפני אותיות שם לא תיכתב ל, וה-א תופרד מן השם במקף, כגון א-شمאליה (הشمאליה). לצרכים מדיעים אין משתמשים במקף, כגון אלבירה, ולפניה אותיות שם תיכתב ל בסוגרים, כגון אל(ל) שמאליה. אין חובה לציין את תווית הידעוּ בראש שמות, כגון טירה (الطيرة), טيبة (الطيبة); אבל באמצעות השם היא מחייבת: דאלית אל-ברמל (دالية الكرمل).
2. אף הנכתב בעברית מעל האות תיכתב בעברית ב-א אחר האות, כגון א-רחמן (أرْحَمُن).
3. אף מקס'ורה תיכתב ב-א, כגון מוסא (موسى).

4. מז'ה תיכתב בשתי א', כגון אדם (אדם), אבל (אקל).
5. בתעתיק ללא ניקוד מכפילים ווי עיצוריות לפי כללי הכתיב המלא של העברית, כגון קלבסואה, שויבכה (שוויבקה), ח'וואלד, טיבבה, מועאווייה, עריאן (עריאן).
6. הרוצה לציין את התנאיו יתנווב את ה-ג' בסוגרים, כגון מתחמץ (ו) (מהגד'').
7. בשמות שיש בהם פער גדול בין ההגייה העממית להגייה הספרותית ייקבע התעתיק לצורכי שימוש לפי ההגייה העממית, כגון ג'דידה ובניקוד ג'דיצה (ולא ג'ודידה – ג'ונֶה).
8. בתעתיק המנוקד ערבית לעברית לא תנקדנה ד', ת' בדגש כל בראש המילה או אחרי שווה, למשל: דְּחַלָּאָן, תְּנוּפֵיךְ, מְגַ'ל שְׁמָס, אֲבַתְּסָאָם (ישיבה 361, תשע"ט).